

have tilsagt Ministeren Støtte til den Afgørelse, han har truffet. Jeg lagde ogsaa Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Povlsens Begejstring for Friheden gik ud paa, at der skulde være Frihed for den enkelte Præst og den enkelte Menighed, men ikke overfor Kirken; overfor Kirken som saadan skulde der øves Voldspolitik fra den politiske Magtfaktors Side.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Der er den bedste Overensstemmelse mellem at fordømme, at man herfra taler om Kirkens indre Forhold, og at paapege Fejl med Hensyn dertil, saa længe vi er nødt til at behandle disse Forhold her i dette høje Ting. Jeg ønsker altsaa stadig, at det maa gøre Indtryk paa det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen og faa ham til at slaa Følge med os, saaledes at man kan blive fri for, at disse Debatter henlægges her til dette Ting.

Det ærede Medlem sagde, at jeg syntes at kende disse grundtvigske Citater, og at det altsaa var overflødigt at anføre disse Citater for mig. Ja, det er rigtigt, det er det, men det ærede Medlem skulde ogsaa lægge Mærke til, at Grundtvig taler — som jeg citerede det — om, at det er umuligt at opretholde Trosfællesskab med Folk, der staar paa et andet Daabsgrundlag. Vi fra vor Side betragter Folkekirken som et saadant Trosfællesskab og Daabsfællesskab, og derfor maa vi have Ret til ogsaa at anvende disse Ord af Grundtvig, saaledes som jeg har gjort det.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg vil tillade mig først at gøre nogle Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag, Bemærkninger, som fremkommer paa Grund af Udtalelser fra forskellige ærede Medlemmer om, hvilket Resultat jeg havde tænkt mig der skulde komme ud af dette Udvalgs Forhandlinger, og hvorledes jeg i det hele taget havde tænkt mig at det skulde komme til at virke.

Jeg vil da bede ærede Medlemmer om at læse § 1 ganske naturligt, saadan som Ordene staar, og som Sætningene lyder, og ikke lægge nogen som helst underskudt Mening ind deri, thi der er fra min Side ikke nogen som helst underskudt Mening i disse Ord, de er jævne og lige til. Det, jeg ønsker, er at faa Bemyndigelse til at nedsætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem

Staten og Folkekirken, det vil altsaa for det første sige at undersøge, hvorledes dette Forhold i Øjeblikket er, at foretage en omfattende og udtømmende Undersøgelse af alle de Forhold, der her kommer i Betragtning, og dernæst drøfte, om der er Anledning til at foretage Ændringer i disse Forhold, saaledes som de er blevet oplyst. Jeg formoder, at der egentlig ikke er nogen i denne Sal, der har noget imod en saadan Undersøgelse og en saadan Drøftelse. Naar der fra Venstres Side er udtrykt Betænkeligheder ved Udvalget, er det vel ud fra Meningen om, hvilken Betænkning og hvilke Forslag der vilde kunne komme fra dette Udvalg, og derom kan fornuftigvis ingen af os i Øjeblikket have nogen begrundet Mening. At hele Udvalget skulde blive enigt om at stille et bestemt Forslag, enten om fuldstændig Adskillelse af Stat og Kirke eller om Indførelse af en Kirkedag, en Kirkeforfatning, vilde stride imod alt, hvad man hidtil har været vant til, naar der har været nedsat saadanne Kommissioner eller Udvalg. Det vil naturligvis gaa saaledes, at man samler sig i forskellige Grupper, og at hver Gruppe stiller sit principale Forslag og maaske udtaler, at hvis dette ikke kan blive til Lov, kan den ogsaa subsidiært gaa med til Forslag, som maaske andre Grupper stiller. Det vil med andre Ord sige, vi indlader os paa en saglig Undersøgelse i Udvalget, en saglig Forhandling om de Forslag, der skal stilles, derefter afgives Betænkningen, og saa ligger det i Rigsdagens Haand, hvorledes Sagen videre skal forløbe.

Jeg vil naturligvis ikke skjule, at naar jeg har tilladt mig at foreslaa Nedsættelse af et saadant Udvalg, er det, fordi jeg ønsker, at man skulde komme til en fuldstændig Adskillelse af Stat og Kirke, fordi jeg mener, at dette baader baade Kirken og Staten bedst, og fordi jeg mener, at en saadan Adskillelse gennem Udvalget kan forberedes paa en saadan Maade, at den ikke kommer til, heller ikke i Overgangstiden, at volde Skade. Dette Resultat vil den socialdemokratiske Fraktion indenfor et saadant Udvalg sandsynligvis komme til; jeg formoder, at det konservative Folkepartis Repræsentanter vil komme til et andet Resultat, det er jo kun, hvad man har været vant til i alle lignende Tilfælde. Og hvis vi saa, naar Udvalget er færdigt med sin Behandling af Sagen, har et socialdemokratisk Flertal i dette Ting og det andet høje Ting, og jeg har den Ære at være Kirkeminister, kan jeg ogsaa sige, hvad der videre vil ske: saa vil jeg fremsætte et Forslag derom; under den